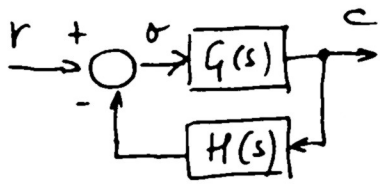


# KOSENSKE KRIVULJE

(1)

## Osnovni princip



$$G_P(s) = G \cdot H$$

$$G_S(s) = \frac{G}{1 + G \cdot H}$$

Karakteristična enačba  $F_K(s) = 1 + G \cdot H = 1 + G_P = 0$

Boli splošno:  $G_P(s) = \frac{K \prod_{i=1}^m (s - N_i)}{\prod_{i=1}^n (s - P_i)}$   $m$  - red številca  
 $n$  - red imenovalca

$$F_K(s) = \frac{\prod_{i=1}^n (s - P_i) + K \prod_{i=1}^m (s - N_i)}{\prod_{i=1}^n (s - P_i)} = 0$$

Iz  $G_H = -1$  dobimo dve pogoja

1) Magnituda  $G_H$ :  $|G_H| = 1$

2) Kot  $G_H$ :  $\angle G_H = (2k+1)\pi$ ,  $k=0, \pm 1, \pm 2, \dots$

## Ilustracija

1.) Imamo:

$$G_H = \frac{K(s - s_A)(s - s_C)}{s(s - s_B)(s - s_D)}$$

$s_A, s_C$  - ničli  $G_P$

$0, s_B, s_D$  - poli  $G_P$

2.) Izberemo poljubno  $s_E$  na  $s$ -ravnini

3.) Vektorji iz  $N_i$  in  $P_i$ :

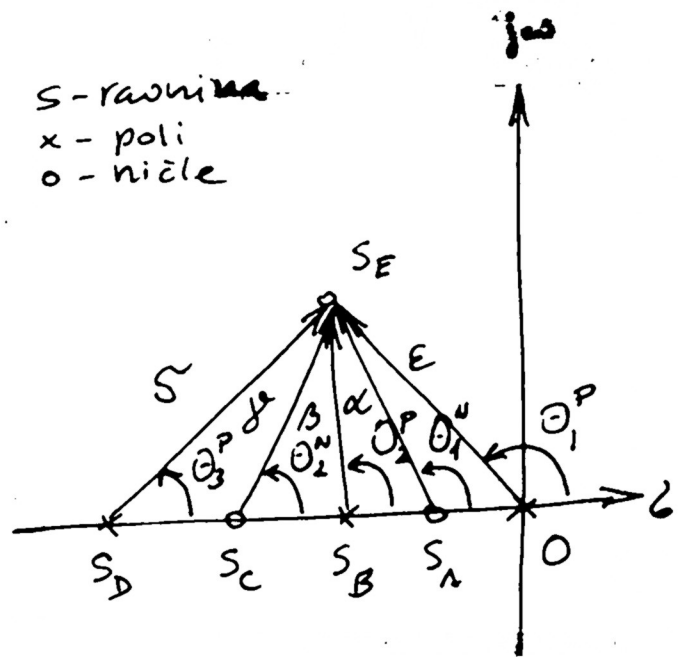
$$\begin{array}{l|l} \alpha = s_E - s_A & \theta_1^N \\ \beta = s_E - s_B & \theta_2^P \\ \gamma = s_E - s_C & \theta_3^N \\ \delta = s_E - s_D & \theta_3^P \\ \epsilon = s_E & \theta_1^P \end{array}$$

Če velja  $\sum_{i=1}^m \theta_i^N - \sum_{j=1}^n \theta_j^P = \pm(2k+1)\pi$ ,  $k=0, \pm 1, \dots$

tedaj  $s_E$  leži na korenski krivulji.

Tedaj iz  $|G_H| = \frac{K |s_E - s_A| |s_E - s_C|}{|s_E| |s_E - s_B| |s_E - s_D|} = 1$  lahko izračunamo  $K$  v točki  $s_E$ .

$s$ -ravnina  
 $x$  - poli  
 $o$  - ničle

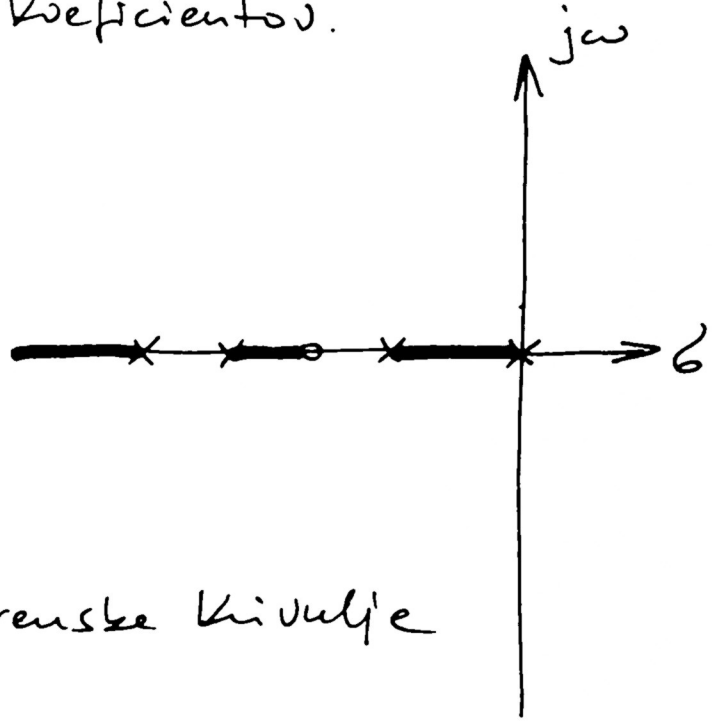


# Pravila za konstruiranje korenske krivulje

- ① Število vej krivulje je enako redu  $F_k$ .  
Imamo toliko itvorov kolikor je ničel  $F_k$ .  
Vsaka veja opisuje gibanje wstretne ničle ob spremembi  $k$ .
- ② Poli  $G_p$  so itvori vej ( $k=0$ ) in ničle  $G_p$  ponovi ( $k \rightarrow \infty$ ). V primeru  $m > n$  (neobičajno) imamo itvore vej v neskončnosti. Če je  $m < n$  imamo ponore v neskončnosti. Število vej v neskončnosti je enako  $n-m$ ,  $m$  vej pa se konča v  $m$  ničlah  $G_p$ .

③ Kompleksni deli korenske krivulje se vedno pojavijo kot kompleksno konjugirani pari (simetrija na Re-os), če so koeficienti  $F_k$  realni. Ničle  $F_k$  ( $k$  je algebrajska enačba) so zverne funkcije njenuh koeficientov.

④ Deli realne osi sodeli korenske krivulje, če je število polov in ničel na desni strani izbrane točke liho.



⑤ Koti asimptot korenske krivulje so dani z:

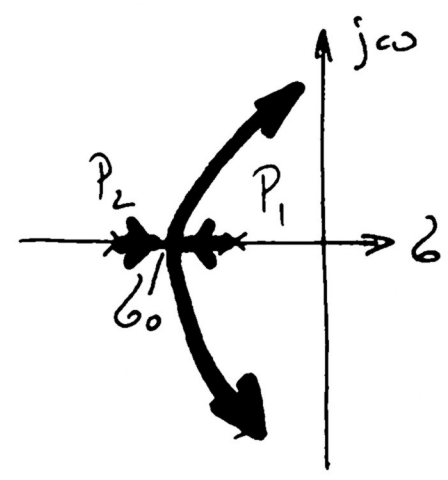
$$\alpha = \frac{(2k+1)\pi}{n-m}, \quad k=0, 1, 2, \dots, n-m-1$$

⑥ Sečišče asimptot na realni osi je v točki  $\sigma_r = \frac{\sum_i P_i - \sum_j N_j}{n-m}$ ,

kjer so  $P_i$  - poli in  $N_j$  - ničle  $G_p(s)$ .

7) Točka, kjer korasna krivulja zapuščo realno os ali vanjo prihaja sledi iz enačbe (taizhaja iz pogojk o kotu):

$$\sum_{i=1}^n \frac{1}{\zeta_0 - P_i} - \sum_{j=1}^m \frac{1}{\zeta_0 - N_j} = 0.$$



zeta\_0 je ustopna/izstopna točka.

Začetni izstopni/ustopni kot krivulje je +/- 90°.

Primer:

$$GH = \frac{K}{s(s+4)(s+5)}$$

$$\frac{1}{\zeta_0} + \frac{1}{\zeta_0 + 4} + \frac{1}{\zeta_0 + 5} = 0$$

$$3\zeta_0^2 + 18\zeta_0 + 20 = 0 \Rightarrow \zeta_{1,2} = -4,53; \underline{\underline{-1,47}}$$

alternativna metoda

K pri mestu izstopa iz Re-os zeta\_0 doseže lokalni maximum.

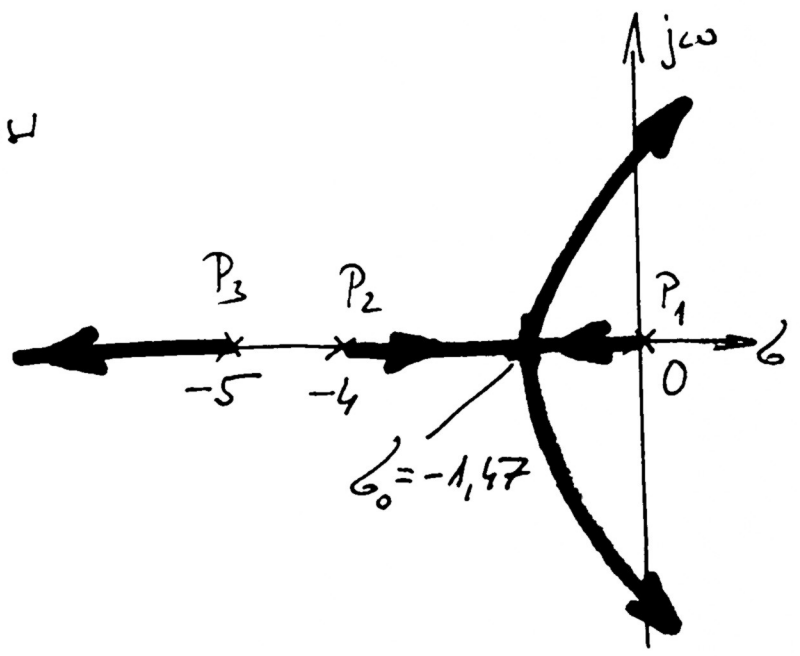
Fz + gornji primer

$$F_k = s(s+4)(s+5) + K = 0$$

$$K(z) = -z(z+4)(z+5) = -z^3 - 9z^2 - 20z$$

$$\frac{dK}{dz} = -3z^2 - 18z - 20 = 0$$

$$z_{1,2} = -4,53; \underline{\underline{-1,47}}$$



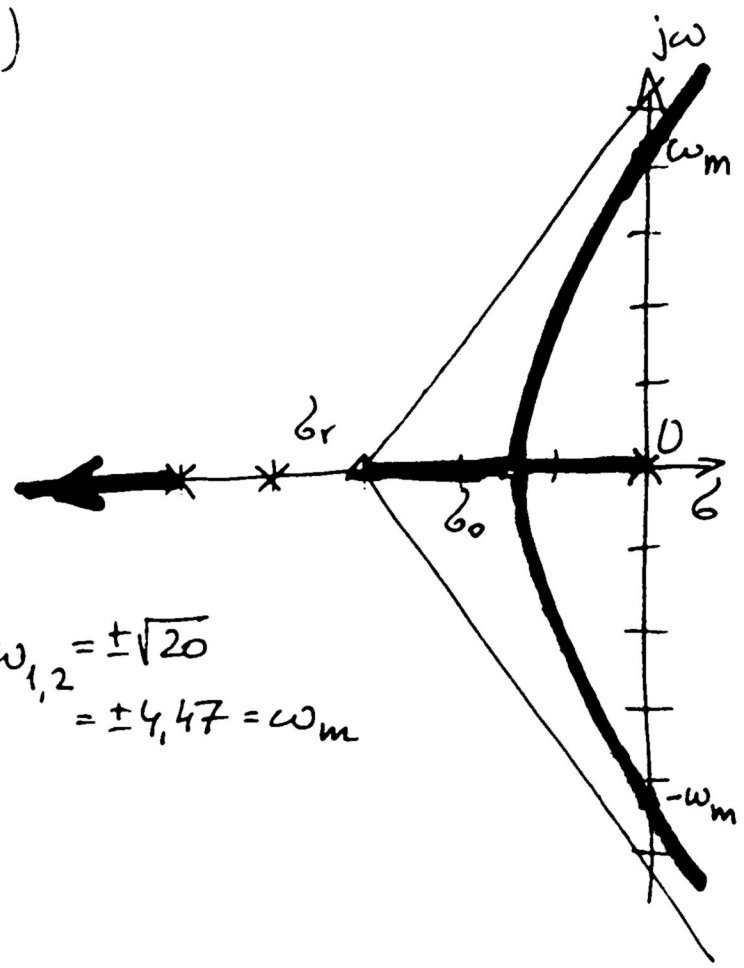
8) Sečišča  $\tau$  Im- osjo ugotovimo s pomočjo Routhe-javega ali Hurwitzovega kriterija. Ugotoviti moramo  $K_m$  in  $\omega_m$ .

Primer (ist kot pri pravilu 7)

$$F_K = s^3 + 9s^2 + 20s + K = 0$$

Po Routhu:

1	1	20	}	$\Rightarrow 0 < K < 180$ $K_m = 180$
2	9	K		
3	$\frac{180-K}{9}$			
4	K			



$$Re_{F_K(j\omega)} = -9\omega^2 + K = 0 \Rightarrow \omega_{1,2} = \pm\sqrt{20} = \pm 4,47 = \omega_m$$

Varianta:

$$F_K \rightarrow F_K(j\omega) = \underbrace{Re_{F_K}}_0 + \underbrace{Im_{F_K}}_0 = 0$$

$$F_K(j\omega) = (j\omega)^3 + 9(j\omega)^2 + 20j\omega + K = 0$$

$$Re_{F_K} = -9\omega^2 + K = 0$$

$$Im_{F_K} = (-\omega^2 + 20)j\omega = 0 \Rightarrow \omega_m = \pm\sqrt{20} \quad K_m = 180$$

9) Odkloni ali prihodni kot  
(pri kompleksno-konjugiranih parih)

Pogoji:  $\sum_{j=1}^m \theta_j^N - \sum_{i=1}^n \theta_i^P = (2k+1)\pi, \quad k=0, \pm 1, \pm 2, \dots$

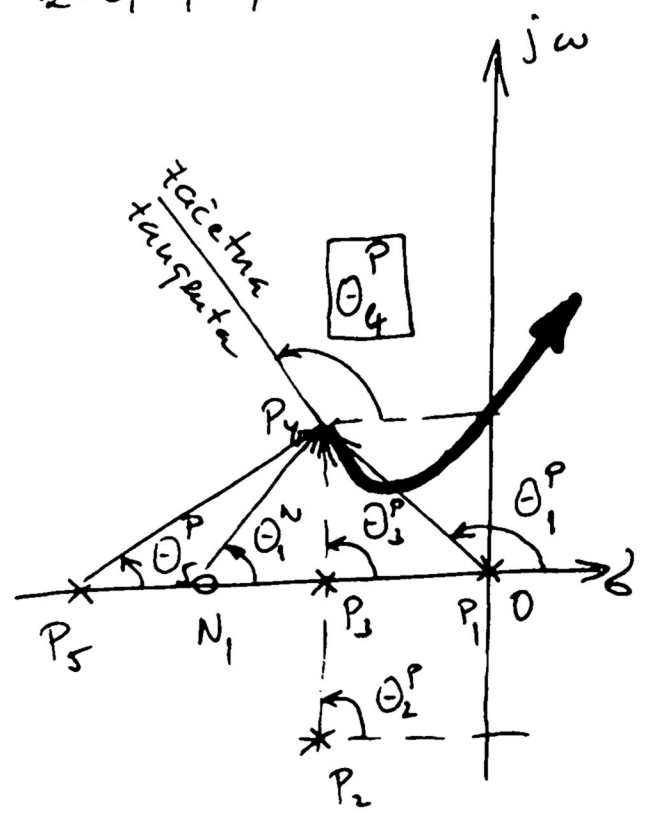
istopni kot l-tega pola

$$\theta_l^P = -(2k+1)\pi + \sum_{j=1}^m \theta_j^N - \sum_{i=1, i \neq l}^n \theta_i^P$$

ustopni kot f-te ničle

$$\theta_f^N = (2k+1)\pi - \sum_{j=1, j \neq f}^m \theta_j^N + \sum_{i=1}^n \theta_i^P$$

$$\theta_4^P = \pi + \theta_1^N - \theta_1^P - \theta_2^P - \theta_3^P - \theta_5^P$$



10) 
$$G_P(s) = \frac{k \prod_{i=1}^m (s - N_i)}{s^l \prod_{j=1}^n (s - P_j)}$$

$n = l + g$   
l - red integracije

$$F_k(s) = s^l \prod_{j=1}^n (s - P_j) + k \prod_{i=1}^m (s - N_i) = \prod_{g=1}^n (s - R_i) = 0$$

razvoj nam da:

$$(s^n - \sum_{j=1}^n P_j s^{n-1} + \dots) + k(s^m - \sum_{i=1}^m N_i s^{m-1} + \dots) = s^n - \sum_{g=1}^n R_g s^{n-1} + \dots$$

Če je  $n - m \geq 2$  lahko napišemo:

$$\sum_{j=1}^m P_j = \sum_{g=1}^n R_g. \quad \text{Ker je } l \text{ polov } \phi \Rightarrow \sum_{j=1}^n P_j = \sum_{g=1}^n R_g$$

Zaradi a simptomskih lastnosti že vemo, da se posamezne veje odklanjajo v levo ali v desno ( $n - m > 2$ ). Šgorajša enačba pa pove, da je vsota ničel  $F_k = \text{const.}$  in je enaka vsoti polov  $G_P$  in je neodvisna od spremembe  $k$ . To pa implicira uravnotežen odklon vej bodisi v levo bodisi v desno.